

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 2007

N:o 210—215

SISÄLLYS

N:o		Sivu
210	Laki seutuyhteistyökokeilusta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	735
211	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2007 maatalousyrittäjien opintorahana maksettavan tuen määrästä	736
212	Valtioneuvoston asetus tilatukijärjestelmän kansallisen varannon perustamisesta, tukitasoista ja tukioikeuksien vahvistamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	737
213	Valtioneuvoston asetus toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäisen maatalan tunnusmerkeistä ...	739
214	Valtioneuvoston asetus maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista	741
215	Valtioneuvoston päätös Suomen Teollisuussijoitus Oy:n sijoitustoiminnan yleisistä suuntaviivoista	747

N:o 210

Laki

seutuyhteistyökokeilusta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan seutuyhteistyökokeilusta 28 päivänä kesäkuuta 2002 annetun lain (560/2002) 2 §:n 6 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1199/2004, seuraavasti:

2 §

Soveltaisala

vat Asikkalan, Heinolan, Hollolan, Hämeenkosken, Kärkölän, Lahden, Nastolan, Orimattilan, Padasjoen ja Sysmän kunnat;

Tätä lakia sovelletaan seuraavilla seuduilla
(*kokeiluseudut*):

6) Lahden kaupunkiseudulla, johon kuulu-

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä maaliskuuta 2007.

Helsingissä 2 päivänä maaliskuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sisäasiainministeri *Kari Rajamäki*

HE 274/2006
HaVM 41/2006
EV 318/2006

35—2007

895043

N:o 211

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2007 maatalousyrittäjien opintorahana maksettavan tuen määrästä**

Annettu Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 7 §:n 1 momentin nojalla:

1 §*Yleistä*

Valtion vuoden 2007 talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen osoitettuja varoja saadaan käyttää maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:ssä tarkoitettuna muuna kansallisena tukena enintään 0,8 miljoonaa euroa maatalousyrittäjille vuodelta 2007 maatalousyrittäjien opintorahana maksettavaan tukeen sen mukaan kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §*Tuen hakeminen ja maksaminen*

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea haetaan kirjallisesti työvoima- ja elinkeinokeskuksesta, joka päättää tuen määrästä, myöntämisestä ja maksamisesta. Maksatuksissa käy-

tetään vuoden 2007 momenttia 30.20.40 sekä tukikoodia 2520. Tukivuodeksi merkitään 2006 vuonna 2006 suoritetuista opinnoista ja 2007 vuonna 2007 suoritetuista opinnoista.

3 §*Oikaisu, takaisinperintä, valvonta ja salassapito*

Tässä asetuksessa tarkoitetun tuen hallinnoinnissa noudatetaan oikaisun, maksetun tuen takaisinperinnän, valvonnan ja salassapitovelvollisuuden osalta maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

4 §*Voimaantulo*

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä maaliskuuta 2007.

Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Vanhempi hallitussihteeri Heikki Koponen

N:o 212

Valtioneuvoston asetus

tilatukijärjestelmän kansallisen varannon perustamisesta, tukitasoista ja tukioikeuksien vahvistamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan tilatukijärjestelmän kansallisen varannon perustamisesta, tukitasoista ja tukioikeuksien vahvistamisesta 12 päivänä lokakuuta 2006 annetun valtioneuvoston asetuksen (887/2006) 4 ja 5 § sekä

lisätään 2 §:n 1 momenttiin uusi 15 kohta seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

15) *tukivuodella* sitä vuotta, jolloin tilatukijärjestelmän mukaista tukea haetaan.

4 §

Alueellinen tasatuki

Suorien tukien alueellinen enimmäismäärä saadaan vähentämällä suorien tukien kansallisesta enimmäismäärästä 3 §:ssä tarkoitettu kansallisen varannon perustamiseksi käytettävä osuus ja jakamalla näin saatu enimmäismäärä tukialueittain suorien tukien osalta viitejaksolla maksettujen tukien alueellisen jakauman perusteella. Maitopalkkion osalta alueellinen jako tehdään 31 päivänä maaliskuuta 2006 maidontuottajien hallinnassa olleiden maidon viitemäärien alueellisen jakauman perusteella ja sokerin hinnanalennuskorvauksen ja siirtymäkauden lisätuen osalta markkinointivuoden 2005/2006 sokerin perustoimitusosikeuksien alueellisen jakauman perusteella.

Tasatuen alueellinen enimmäismäärä saadaan vähentämällä suorien tukien alueellisesta enimmäismäärästä tukialueella maksetut tilatukiasetuksen I 4 §:ssä määritellyt tuotantosidonnaiset tuet sekä kyseisellä tukialueella tilatukilain 3 §:n 1 momentissa säädettyihin tilakohtaisiin lisäosiin käytettävä osuus. Neuvoston tilatukiasetuksen 58 artiklan 3 kohdan mukaisesti tasatuen alueelliseksi enimmäismääräksi vahvistetaan tukivuonna 2006 seuraavat euromäärät:

Tukialueet	euroa
A	93 502 126
B—C1	229 269 573
C2—C4	112 910 818

Alueellinen tasatuki määräytyy tasatuen alueellisen enimmäismäärän ja neuvoston tilatukiasetuksen 59 artiklan 3 kohdan mukaisen tukikelpoisen pinta-alan osamääränä. Tukikelpoisena pinta-alana käytetään vuoden 2006 maa- ja metsätalousministeriön kasvu-ohjelmakkeella 102B ilmoitettujen neuvoston tilatukiasetuksen 44 artiklan 2 kohdan mukaisten tukikelpoisten hehtaarien määrää ottaen huomioon mahdollisessa valvonnassa

todettu tukikelpoinen pinta-ala. Neuvoston tilatukiasetuksen 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi tukikelpoiseksi pinta-alaksi vahvistetaan tukivuonna 2006 seuraavat alueelliset hehtaarimäärät:

Tukialueet	hehtaaria
A	379 165
B—C1	1 170 712
C2—C4	739 588

Tilatukioikeuksien alueellisena tasatukena tukikelpoista hehtaaria kohti käytetään tukivuosina 2006—2010 seuraavia euromääriä:

Tukialueet	euroa
A	246,60
B—C1	195,84
C2—C4	152,67

Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

5 §

Sokerijuurikkaan lisäosan arvo

Markkinointivuoden 2005/2006 voimassa olevan perustoimitusoikeuden sokerimäärän perusteella muodostettavan tilakohtaisen sokerijuurikkaan lisäosan arvona käytetään 65,54 euroa perustoimitusoikeuden tonnia kohti tukivuonna 2006.

Tukivuonna 2007 sokerijuurikkaan lisäosan arvo saadaan kertomalla edellä 1 momentissa tarkoitetun sokerijuurikkaan lisäosan tukivuoden 2006 arvo luvulla 1,218.

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä maaliskuuta 2007.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 213

Valtioneuvoston asetus**toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäisen maatilán tunnusmerkeistä**

Annettu Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 2 a §:n, sellaisena kuin se on laissa 1446/2006, ja luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista 29 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1440/2006) 3 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Sovelletamisala

Tätä asetusta sovelletaan arvioitaessa maatilán toiminnallista ja taloudellista itsenäisyyttä.

2 §

Toiminnallisesti itsenäisen maatilán tunnusmerkit

Maatilán toiminnallista itsenäisyyttä arvioitaessa on tarkasteltava:

1) tuotantotoiminnan järjestämistä maatilalla;

2) tuotantotoiminnassa tarvittavien lupien, ilmoitusten ja rekisteröitymisien asianmukaisuutta sekä eri viranomaisille annettujen tietojen yhdenmukaisuutta; sekä

3) maatilán omistussuhteita ja tuen hakijan osakkuuksia muissa maataloustoimintaa harjoittavissa yrityksissä tai yhteisöissä erityisesti silloin, kun maatalouden harjoittaminen jaetaan tai on jaettu eri yrityksissä tai yhteisöissä tapahtuvaksi taikka perustetaan uusia yrityksiä tai yhteisöjä ja tällaisilla järjeste-

lyillä on vaikutusta tuenhakijan tukikelpoisuuteen tai tuen määrään.

Edellä 1 momentin 1 kohdan tarkastelussa on otettava huomioon kyseisellä maatilalla tehtävien töiden toiminnalliset järjestelyt ja maatilán tuotannossa käytettävien tuotantovälineiden omistussuhteet sekä tuotantovälineiden tarkoituksenmukaisuus suhteessa tuotantotoimintaan ja sen laajuuteen.

3 §

Taloudellisesti itsenäisen maatilán tunnusmerkit

Taloudellisesti itsenäisen maatilán on oltava itsenäinen verotuksellinen yksikkö. Itsenäiseksi verotukselliseksi yksiköksi katsotaan myös tuloverolain (1535/1992) 4 §:ssä tarkoitettu yhtymä.

Muiden tunnusmerkkien täyttymisestä riippumatta maatalousyhtymistä taloudellisesti itsenäisiksi tuen hakijoiksi katsotaan ainoastaan verotuksessa verotusyhtyminä käsitellyt yhteenliittymät. Ennen verottajan verotusyhtymäksi hyväksyntää osoituksena yhtymän muodostumisesta pidetään verottajalle tehtyä ilmoitusta toiminnan aloittamisesta ja siitä annettua rekisteröintipäätöstä.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, viljelijän on harjoitettava maataloustuotantoa yritystoiminnan periaatteiden mukaisesti siten, että hän vastaa tuotantoa ja sen kehittämistä koskevista päätöksistä, tuotantopanosten hankinnasta, tuotteiden markkinoinnista ja muista yritystoimintaan kuuluvista velvoitteista sekä kantaa yritystoimintaan sisältyvän riskin.

Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2007

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä maaliskuuta 2007.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen toimeenpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 214

Valtioneuvoston asetus**maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista**

Annettu Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 14 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista.

Asetusta ei sovelleta vesistön pohjakerrostumien pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arviointiin.

2 §

Pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arviointi

Maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnin on perustuttava arvioon maaperässä olevien haitallisten aineiden aiheuttamasta vaarasta tai haitasta terveydelle ja ympäristölle. Arvioinnissa on otettava huomioon:

1) haitallisten aineiden pitoisuudet, kokonaismäärät, ominaisuudet, sijainti ja taustapitoisuudet maaperässä; *taustapitoisuudella* tarkoitetaan haitallisten aineiden luontaisesti tavanomaisia pitoisuuksia maaperässä tai sellaisia kohonneita pitoisuuksia, jotka esiintyvät pintamaassa laajalla alueella pilaantuneeksi epäillyn alueen ympäristössä;

2) pilaantuneeksi epäillyn alueen maaperä- ja pohjavesiolosuhteet sekä tekijät, jotka vaikuttavat haitallisten aineiden kulkeutumiseen ja leviämiseen alueella ja sen ulkopuolella;

3) pilaantuneeksi epäillyn alueen ja sen ympäristön tai pohjaveden nykyinen ja suunniteltu käyttötarkoitus;

4) mahdollisuus haitallisille aineille altistumiseen lyhyen ja pitkän ajan kuluessa;

5) altistumisen seurauksena terveydelle ja ympäristölle aiheutuvan haitan vakavuus ja todennäköisyys sekä haitallisten aineiden mahdolliset yhteisvaikutukset,

6) käytettävien tutkimustietojen ja muiden lähtötietojen sekä arviointimenetelmien epävarmuustekijät.

Olosuhteiden muuttuessa maaperän pilaantuneisuus ja puhdistustarve on tarvittaessa arvioitava uudestaan.

3 §

Kynnysarvojen soveltaminen

Maaperän pilaantuneisuus ja puhdistustarve on arvioitava, jos yhden tai useamman haitallisen aineen pitoisuus maaperässä ylittää tämän asetuksen liitteessä säädetyn kynnysarvon. Alueilla, joilla taustapitoisuus on

kynnysarvoa korkeampi, arviointikynnyksenä pidetään taustapitoisuutta.

4 §

Ohjearvojen soveltaminen

Maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnissa on käytettävä apuna tämän asetuksen liitteessä säädettyjä maaperän haitallisten aineiden ohjearvoja.

Maaperää pidetään yleensä pilaantuneena, jollei 2 §:ssä tarkoitetusta arvioinnista muuta johdu:

1) alueella, jota käytetään teollisuus-, varasto- tai liikennealueena taikka muuna vastaavana alueena, jos yhden tai useamman aineen pitoisuus ylittää säädetyn ylemmän ohjearvon;

2) muulla kuin 1 kohdassa tarkoitettulla alueella, jos yhden tai useamman aineen pitoisuus ylittää säädetyn alemman ohjearvon.

Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2007

Ympäristöministeri *Stefan Wallin*

5 §

Pilaantuneisuuden ja taustapitoisuuden selvittäminen

Maaperän pilaantuneisuuden ja taustapitoisuuksien selvittämiseksi on otettava näytteitä, jotka edustavat hyvin tutkittavaa aluetta, sen maaperää ja pohjavettä.

Haitallisten aineiden tutkimusten tulee perustua standardoituihin tai niitä luotettavuudeltaan vastaaviin menetelmiin.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2007.

Lupa- ja ilmoitusasiaan, joka on tullut viireille ennen asetuksen voimaantuloa, sovelletaan asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ympäristöneuvos Olli Pahkala

MAAPERÄN HAITALLISTEN AINEIDEN PITOISUUKSIEN KYNNYS- JA OHJEARVOT

Tässä liitteessä esitetään eräiden yleisesti esiintyvien maaperän haitallisten aineiden pitoisuuksien kynnys- ja ohjearvot maaperässä kokonaispitoisuutena kuiva-ainetta kohti. Epäorgaanisten aineiden kynnys- ja ohjearvoja verrataan alle 2 mm raekoosta mitattuun tulokseen. Jos on syytä epäillä muiden kuin tässä liitteessä esitettyjen haitallisten aineiden esiintymistä maaperässä taikka epäorgaanisten aineiden esiintymistä yli 2 mm raekoossa tai tavanomaista haitallisemmassa muodossa, myös nämä on otettava huomioon maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnissa.

Ohjearvot on määritelty joko ekologisten riskien (e) tai terveysriskien (t) perusteella. Jos pohjaveden pilaantumisriski on tavanomaista suurempi alempaa ohjearvoa alhaisemmissa pitoisuuksissa, aineet on merkitty p-kirjaimella.

Maaperän haitallisten aineiden pitoisuuksien vertailua kynnys- ja ohjearvoihin voidaan tehdä yksittäisten mitattujen pitoisuuksien lisäksi alueen erilaisia pitoisuusjakaumia kuvaavien tilastollisten tunnuslukujen avulla, jos käytössä on tilastolliseen käsittelyyn riittävä määrä mittaus-tuloksia ja tämä on arvioinnin kannalta muuten perusteltua.

Aine (symboli)	Luontainen pitoisuus ¹ mg/kg	Kynnysarvo mg/kg	Alempi ohjearvo mg/kg	Ylempi ohjearvo mg/kg
<i>Metallit ja puolimetallit²</i>				
Antimoni (Sb) (p)	0,02 (0,01-0,2)	2	10 (t)	50 (e)
Arseeni (As) (p)	1 (0,1-25)	5	50 (e)	100 (e)
Elohopea (Hg)	0,005 (< 0,005-0,05)	0,5	2 (e)	5 (e)
Kadmium (Cd)	0,03 (0,01-0,15)	1	10 (e)	20 (e)
Koboltti (Co) (p)	8 (1-30)	20	100 (e)	250 (e)
Kromi (Cr)	31 (6-170)	100	200 (e)	300 (e)
Kupari (Cu)	22 (5-110)	100	150 (e)	200 (e)
Lyijy (Pb)	5 (0,1-5)	60	200 (t)	750 (e)
Nikkeli (Ni)	17 (3-100)	50	100 (e)	150 (e)
Sinkki (Zn)	31 (8-110)	200	250 (e)	400 (e)
Vanadiini (V)	38 (10-115)	100	150 (e)	250 (e)
<i>Muut epäorgaaniset</i>				
Syanidi (CN)		1	10	50
<i>Aromaattiset hiilivedyt</i>				
Bentseeni (p)		0,02	0,2 (t)	1 (t)
Tolueeni (p)			5 (t)	25 (t)
Etyylibentseeni (p)			10 (t)	50 (t)
Ksyleeni ³ (p)			10 (t)	50 (t)
TEX ⁴		1		
<i>Polyaromaattiset hiilivedyt</i>				
Antraseeni		1	5 (e)	15 (e)
Bentso(a)antraseeni		1	5 (e)	15 (e)
Bentso(a)pyreeni		0,2	2 (t)	15 (e)
Bentso(k)fluoranteeni		1	5 (e)	15 (e)
Fenantreeni		1	5 (e)	15 (e)
Fluoranteeni		1	5 (e)	15 (e)
Naftaleeni		1	5 (e)	15 (e)
PAH ⁵		15	30 (e)	100 (e)
<i>Polyklooratut bifenyylit (PCB) sekä polyklooratut dibentso-p-dioksiinit ja furaanit (PCDD/F)</i>				
PCB ⁶		0,1	0,5 (t)	5 (e)
PCDD-PCDF-PCB ⁷		0,00001	0,0001 (t)	0,0015 (e)

Aine (symboli)	Kynnysarvo mg/kg	Alempi ohjearvo mg/kg	Ylempi ohjearvo mg/kg
<i>Klooratut alifaattiset hiilivedyt</i>			
Dikloorimetaani (p)	0,01	1 (t)	5 (t,e)
Vinyylikloridi (p)	0,01	0,01 (t)	0,01 (t)
Dikloorieteenit ³ (p)	0,01	0,05 (t)	0,2 (t)
Trikloorieteeni (p)	0,01	1 (e,t)	5 (e)
Tetrakloorieteeni (p)	0,01	0,5 (t)	2 (t)
<i>Klooribentseenit</i>			
Triklooribentseenit ³	0,1	5 (t)	20 (e)
Tetraklooribentseenit ³	0,1	1 (t)	5 (e)
Pentaklooribentseeni	0,1	1 (t)	5 (e)
Heksaklooribentseeni	0,01	0,05 (t)	2 (e)
<i>Kloorifenolit</i>			
Monokloorifenolit ³ (p)	0,5	5 (e,t)	10 (e)
Dikloorifenolit ³ (p)	0,5	5 (t)	40 (e)
Trikloorifenolit ³ (p)	0,5	10 (e,t)	40 (e)
Tetrakloorifenolit ⁴ (p)	0,5	10 (e,t)	40 (e)
Pentakloorifenoli (p)	0,5	10 (e,t)	20 (e)
<i>Torjunta-aineet ja biosidit</i>			
Atratsiini (p)	0,05	1 (e)	2 (e)
DDT-DDD-DDE ⁸	0,1	1 (e)	2 (e)
Dieldriini	0,05	1 (e)	2 (e)
Endosulfaani ⁹ (p)	0,1	1 (e)	2 (e)
Heptakloori	0,01	0,2 (t)	1 (e)
Lindaani (p)	0,01	0,2 (t)	2 (e)
TBT-TPT ¹⁰	0,1	1 (e)	2 (e)
<i>Öljyhiilivetyjakeet ja oksygenaatit</i>			
MTBE-TAME ¹¹	0,1	5 (t)	50 (t)
Bensiinijakeet (C5-C10 ¹²)		100	500
Keskisizeet (>C10-C21 ¹²)		300	1000
Raskaat öljyjakeet (>C21-C40 ¹²)		600	2000
Öljyjakeet (>C10-C40 ¹²)	300		

¹ Moreenin hienoaineksen luontaisen pitoisuuden mediaani ja vaihteluväli kuningasvesiuutolla määritettynä, paitsi elohopea pyrolyytisesti määritettynä. Kohdekohtaisissa tarkasteluissa tulee ottaa huomioon, että erityisesti savissa luontaiset pitoisuudet voivat olla selvästi suurempia kuin moreenista mitatut pitoisuudet.

² Ekologisin perustein määritellyt metallien ja puolimetallien ohjearvot on johdettu lisäämällä aineen hyväksyttävää ekologista riskiä kuvaavaan laskennalliseen pitoisuuteen mineraalimaan keskimääräinen luontainen pitoisuus. Vastaavasti voidaan kohdekohtaisissa tarkasteluissa ottaa huomioon alueen maaperän luontainen pitoisuus, jos tämä on luotettavasti selvitetty.

³ Summapitoisuus sisältäen aineen rakenneisomeerit.

⁴ Summapitoisuus sisältäen seuraavat yhdisteet: tolueeni, etyylibentseeni ja ksyleeni.

⁵ PAH- yhdisteiden summapitoisuus sisältäen seuraavat yhdisteet: antraseeni, asenafteeni, asenaftyleeni, bentso(a)antraseeni, bentso(a)pyreeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(g,h,i)peryleeni, bentso(k)fluoranteeni, dibentso(a,h)antraseeni, fenantreeni, fluoranteeni, fluoreeni, indeno(1,2,3-c,d)pyreeni, kryseeni, naftaleeni ja pyreeni.

⁶ Summapitoisuus sisältäen PCB-kongeneerit 28, 52, 101, 118, 138, 153, 180.

⁷ Summapitoisuus WHO:n toksisuusekvivalenttina ilmoitettuna sisältäen PCDD/F-yhdisteet sekä dioksiinien kaltaiset PCB-yhdisteet.

⁸ Summapitoisuus sisältäen seuraavat yhdisteet: diklooridifenyylitrikloorietaani (DDT), diklooridifenyylidikloorietaani (DDD) ja diklooridifenyylidikloorietyleni (DDE).

⁹ Summapitoisuus sisältäen seuraavat yhdisteet: alfa-endosulfaani ja beta-endosulfaani.

¹⁰ Summapitoisuus sisältäen seuraavat yhdisteet: tributyylitina (TBT) ja trifenyylitina (TPT).

¹¹ Summapitoisuus sisältäen seuraavat yhdisteet: metyyli-*tert*-butyylieetteri (MTBE) ja *tert*-amyylimetyylieetteri (TAME).

¹² n-parafiinisarja kaasukromatografisessa analyysissä.

N:o 215

Valtioneuvoston päätös

Suomen Teollisuussijoitus Oy:n sijoitustoiminnan yleisistä suuntaviivoista

Annettu Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2007

Valtioneuvosto on tänään päättänyt kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, asian oltua ensin valtioneuvoston raha-asiaivaliokunnan käsiteltävänä,
vahvistaa Suomen Teollisuussijoitus Oy -nimisestä valtionyhtiöstä annetun lain (1352/1999) 4 §:n 1 momentin nojalla yhtiön sijoitustoiminnan yleiset suuntaviivat seuraavasti:

1 Lain asettama tehtävä ja sijoitustoiminnan suuntaaminen

Suomen Teollisuussijoitus Oy:n (jäljempänä yhtiö) tehtävä on tukea suomalaisen yritystoiminnan kasvua ja kansainvälistymistä tekemällä pääomasijoituksia sekä rahastoihin että suoraan kohdeyrityksiin. Sijoitukset kohdennetaan ensisijaisesti sellaisiin kohteisiin, joihin markkinat eivät kanavoi riittävästi varoja.

Yhtiön tulee noudattaa hyvää hallinnointitapaa sijoitus- ja muussa toiminnassaan.

Yhtiön sijoitukset suunnataan alku- ja kasvuvaiheen yritysten rahoituksen parantamiseen. Sijoitukset tehdään ensisijaisesti rahastojen kautta. Erityisen tärkeätä tältä osin on siemen- ja käynnistysvaiheen yrityksiin sijoittavien rahastojen perustaminen, kehittäminen ja pääomittaminen, alueellisen rahastoverkoston toiminnan kehittäminen ja pääomittaminen sekä Euroopan unionin rahoituksen kanavointi.

Sijoituksia voidaan suunnata myös suurehkoihin ja pitkäaikaista riskinottoa edellyttäviin yrityshankkeisiin.

Sijoituksilla ei ole toimialarajoitetta.

Ulkomaille kohdistuvan sijoituksen edellytyksenä on suomalainen intressi. Sijoituksen odotetaan edistävän suoraan tai välillisesti taloudellista kehitystä Suomessa. Tällainen sijoitus voi kohdistua:

suomalaisen yrityksen ulkomaiseen tytärtai osakkuusyritykseen, jonka voidaan katsoa vaikuttavan myönteisesti taloudelliseen kehitykseen Suomessa,

ulkomaiseen yritykseen, joka käynnistää liiketoimintaa Suomessa tai muulla tavoin hyödyttää Suomen taloutta,

ulkomaiseen pääomarahastoon, jonka varoista osa sijoitetaan suomalaista yritystoimintaa edistävällä tavalla.

2 Yhtiön sijoitustoiminnan tavoitteet

Yhtiön sijoitustoiminnan tavoitteet ovat:
 lisätä pääoman tarjontaa siemen-, käynnistys- ja kasvuvaiheen innovatiivisiin yrityksiin
 edistää yksityisten varojen kanavoitumista pääomasijoituksina aloittaviin yrityksiin
 edistää pääomasijoitusmarkkinoiden toimintaa

nopeuttaa tutkimus- ja kehitystyön tulosten kaupallistamista ja kansainvälistymistä
 edistää elinkeinoelämän rakennemuutosta elinkeinopoliittisten tavoitteiden mukaisesti kohdennetuilla sijoituksilla

lisätä yritysten mahdollisuuksia kasvuun ja kansainvälistymiseen
 edistää EU:n pääomasijoitusrahoituksen kanavoitumista Suomeen

3 Sijoitusten hallinta

Yhtiö tekee sijoituksensa samoilla ehdoilla kuin yksityinen sijoittaja. Yksityisten sijoitusten osuus on tyypillisesti vähintään puolet kohteen rahoituksesta. (EYVL 2006/C 194/02; kohta 3.2)

Yhtiön sijoitukset ovat määräaikaaisia ja niihin liittyy irtaantumis suunnitelma sijoituksesta.

Rahastosijoituksissa arvioidaan pääomasijoitusrahaston toimintaa ja riskejä sekä seurataan rahaston sijoitustoimintaa sijoituskohtaisesti. Erityisesti kiinnitetään huomiota hallintoyhtiön kykyyn tarjota kohdeyrityksille asiantuntemusta liiketoiminnan kehittämiseen.

Suorissa sijoituksissa kohdeyhtiöihin arvioidaan kanssasijoittajan rooli ja kyky kohdeyhtiön liiketoiminnan kehittämisessä.

Sijoituksista päätettäessä arvioinnin kohteena on lisäksi sijoituksen soveltuvuus yhtiön sijoitussalkkuun sekä julkisen ja yksityisen rahoituksen suhde.

3.1 Alkaviin yrityksiin keskittyvät rahastot

Julkisten varojen kohdentamisella aikaisen kehitysvaiheen teknologiayrityksiin keskittyvään pääomasijoitustoimintaan luodaan edellytyksiä yksityisen pääoman mukaan tulolle siemen- ja aikaiseen kehitysvaiheeseen erikoistuvien rahastoihin. Kannustamalla yksityisen sektorin sijoituksia siemen- ja käynnistysvaiheen yrityksiin yhtiö auttaa luomaan kaupallisesti kehittyvän markkinan. Valtion erityisrahoittajien yhteistyö ja keskinäisen työnjaon koordinointi on tärkeää, jotta käytävissä olevat mahdollisuudet voitaisiin hyödyntää tässä suhteessa tehokkaasti.

Euroopan unionin rahoituksen hallinnointiin yhtiö antaa asiantuntemustaan siten, että Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) -osarahoitus sekä Euroopan investointipankin (EIB) ja Euroopan investointirahaston (EIF) riskirahoitus Suomessa kasvavat ja kohdistuvat samansuuntaisesti yhtiölle asetettujen tavoitteiden kanssa.

3.2 Suorat sijoitukset

Suorien sijoitusten tarkoituksena on madaltaa kynnystä yksityisten sijoittajien mukaantulolle pitkäaikaista ja vaikeasti arvioitavissa olevaa riskiä sisältäviin hankkeisiin katalysoimalla hankkeiden rahoitusta sekä jakamalla riskiä. Suorat sijoitukset mahdollistavat uusien kehityskelpoisten ja elinkeinopoliittisesti merkittävien hankkeiden käynnistämisen. Tällaisia hankkeita voivat olla erityisesti toimiala- ja rakennejärjestelyt sekä mittavat teknologiahankkeet. Kysymyksen voivat

tulla myös mahdolliset eurooppalaiset suurhankkeet tai ulkomaiset investoinnit Suomessa.

Suorien sijoitusten tavoitteena on monipuolistaa ja vahvistaa tuotantorakennetta sekä varmistaa tutkimus- ja kehityspanosten hyödyntäminen sekä osaamisen ja tuotannon säilyminen Suomessa. Toimiala- ja yritysjärjestelyissä kiinnitetään huomiota teknologian osan lisäämiseen sekä työllisyysnäkökohtiin.

3.3 Muut sijoitukset

Edellä kohdissa 3.1 ja 3.2 mainitun, elinkeinopoliittisen tehtävän toteuttamista palvelevan sijoitustoiminnan lisäksi yhtiö voi kohdentaa sijoituksiaan myös muihin rahastoihin ja suoriin sijoituksiin, milloin se on yhtiön pitkän aikavälin liiketaloudellisen kannattavuuden turvaamiseksi välttämätöntä.

4 Toimintaperiaatteet ja menettelytavat

4.1 Toiminnan kannattavuus

Yhtiön toiminnan tulee olla liiketaloudellisesti kannattavaa pitkällä aikavälillä (5–10 vuotta). Kannattavuuden tulee olla sillä tasolla, että yhtiön oman pääoman määrä reaalisesti kasvaa.

Yhtiöllä on elinkeinopoliittinen tehtävä. Tämän tehtävän suorittamiseksi voidaan yksittäisissä sijoituspäätöksissä hyväksyä tavanomaista suurempi riski.

4.2 Riskienhallinta

Yhtiön tulee hallita aktiivisesti riskejään. Yhtiön hallituksen asema korostuu riskienhallinnassa; hallitus tekee päätökset yhtiön sijoituksista ja valvoo sijoitustoiminnan toteutusta.

Yhtiöllä tulee olla selkeät sijoitusperiaatteet. Sijoituspäätösten tulee perustua dokumentoituihin sijoitusesityksiin, joissa on toimialan käytännön mukaisesti perusteellinen kohdeyritysanalyysi. Analyysissä on arvioitava mm. sijoituksen kannattavuutta, riskejä sekä irtautumista.

Pääomasijoituksia ja niihin liittyviä riskejä tulee hallita ja seurata aktiivisesti koko sijoitusten elinkaaren ajan.

Yhtiö toimii pääsääntöisesti vähemmistösi-
joittajana sekä pääomasijoitusrahastoissa että
yksittäisissä kohdeyrityksissä.

Yhtiön sijoitusportfoliota tulee hallita ko-
konaisuutena siten että yhtiön sijoitukset ovat
riittävästi hajautettu ja ettei liiketoiminnan
pitkän aikavälin kannattavuus vaarannu.

Yhtiön tulee varmistaa, että kauppa- ja te-
ollisuusministeriöllä on omistajan edustajana
mahdollisuus seurata sijoituksiin liittyvää ris-
kiä.

4.3 Likvidien varojen sijoittaminen

Yhtiöllä tulee olla riittävästi likvidejä va-
roja, jotta se voi vastata antamistaan sijoitus-
sitoumuksista. Likvidejä varoja voidaan ly-
hytaikaisesti sijoittaa niin, että sijoituksen
arvo säilyy.

4.4 Sijoitusmuodot

Pääomasijoitusten tulee lähtökohtaisesti
täyttää seuraavat tuntomerkit: vakuudetto-
muus, takaisinmaksun rajoitus tai koron tai
muun tuoton maksamisen rajoitus. Tällaisia
sijoituksia voivat olla osakesijoitukset, pää-
omalainat ja vaihtovelkakirjalainat. Lisäksi
yhtiö voi sijoittaa välirahoitusinstrumentein.
Näiden lainainstrumenttien tuntomerkkejä
ovat vakuudettomuus ja heikompi etuoikeus-
asema.

4.5 Sijoitusneuvosto

Yhtiössä on hallituksen neuvoa-antavana
toimielimenä sidosryhmien edustajista koottu
sijoitusneuvosto, joka toimii yhtiön hallituk-
sena tukena.

Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2007

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

4.6 Yhteistyö

Yhtiön tulee toimia yhteistyössä valtion
muiden erityisrahoittajien kanssa.

5 Ohjaus, seuranta ja raportointi

Kauppa- ja teollisuusministeriö antaa yh-
tiölle raportointiohjeet, joissa otetaan huo-
mioon omistaja-, elinkeino- ja teknologiapo-
litiikan kannalta keskeisten tavoitteiden seu-
ranta- ja valvontatarpeet. Yhtiölle asetettujen
tavoitteiden saavuttamista seurataan ja arvioi-
daan säännöllisesti. Seurannasta ja raportoin-
nista kauppa- ja teollisuusministeriö antaa
erikseen ohjeet yhtiölle.

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi antaa
yhtiölle toimeksiantoja elinkeinopolitiikan to-
teuttamisen kannalta tärkeiden tavoitteiden
saavuttamiseksi ottaen huomioon kohdassa 3
mainitut periaatteet.

Mikäli yhtiö tekisi yli 20 miljoonan euron
yksittäisen suoran sijoituksen, kauppa- ja
teollisuusministeriö vie asian, saatuaan yh-
tiön hallituksen esityksen, talouspoliittisen
ministerivaliokunnan käsittelyyn. Kauppa- ja
teollisuusministeriö voi harkintansa mukaan
viedä muunkin yksittäisen suoran sijoituksen
talouspoliittisen ministerivaliokunnan käsitte-
lyyn.

6 Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 5 päivänä maa-
liskuuta 2007.

Tällä päätöksellä kumotaan 17.2.2000
tehty valtioneuvoston päätös Suomen Teolli-
suussijoitus Oy:n sijoitustoiminnan yleisistä
suuntaviivoista.

Apulaisosastopäällikkö Risto Paaermaa

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 210—215, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2007

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904